

са съхраниле за потомството въ подобенъ видъ. Съществуватъ още единъ видъ писмена. Въ сѣверна Америка, преди нѣколко столѣтия, т. е. преди нейното откритие отъ Колумба, тамошните жители сж употрѣбляле разноцвѣтни коралови вжрви, различна голѣма (които сж са наричале *вампуми*), чрезъ които сж са давале различни извѣстия, чрезъ които сж са свиквале народните събрания и чрезъ които сж са обнародвале господарственните распорѣжения. Сичките предводители, лѣкаре и магиосници сж умѣле да различаватъ тие знакове. Още по-повятна е била писменността на южно-американските инки. Тая писменность са е сжстояла така сжщо отъ разноцвѣтни вжрви, но тие вжрви сж са привождале въ рѣдовность. На тие вжрви сж са вѣзвале разночислесни вжзѣле, които сж давале на тоя или на оня рѣдъ извѣстенъ смисалъ. Тоя способъ, при сичката своя трудность, е билъ до толкова удобенъ, щото съ него сж са записвале сичките господарствени распорѣжения, народните преписи, статистическите смѣтки, числото на женидбите, рожденията, распредѣленията на даноците и пр.

У старовременните народи само жерците (духовенството) сж знаяле да четатъ и да пишатъ. Египетските и индийските жерци сж запрѣщале на простиятъ народъ твжрде строго да са учи да чете. По индийските закони, ако нѣкой човѣкъ изъ простиятъ народъ чрезъ любопитството си да би чулъ когато са четатъ свѣщенните книги, то въ ушите му наливале растопенно горѣщо масло; а ако научалъ нѣщо наусть, то му отрѣзвале езикътъ или го убивале сжвсѣмъ. А сичкото това е ставало за туй,